Podstawy Sztucznej Inteligencji

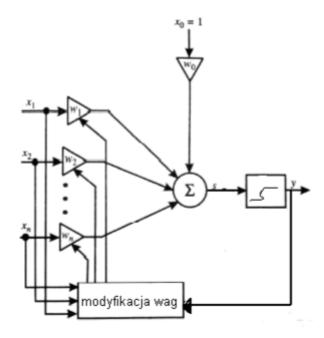
Projekt 4 – Sprawozdanie

1. Cel ćwiczenia:

Celem ćwiczenia jest poznanie działania reguły Hebba na przykładzie rozpoznawania emotikon.

2. Opis budowy wykorzystanego algorytmu:

W ćwiczeniu wykorzystałem jednakowe neurony oparte na modelu sigmoidalnym oraz regułę Hebba w wersji bez nauczyciela.

Ogólny model neuronu Hebba, przedstawiony powyżej odpowiada standardowej postaci modelu neuronu. Waga w_{ij} włączona jest między sygnałem wejściowym y_i a węzłem sumacyjnym i-tego neuronu o sygnale wyjściowym y_i . W przypadku pojedynczego neuronu w trakcie uczenia będziemy modyfikować wartość wag proporcjonalnie zarówno do wartości sygnału podanego na i-te wejście, jak i sygnału wyjściowego y z uwzględnieniem współczynnika uczenia. Ważne , że w przypadku tym nie podajemy wzorcowej wartości wyjściowej. Uczenie neuronu z zastosowaniem reguły Hebba może odbywać się w trybie bez nauczyciela i z nauczycielem. W zastosowanym przez nas trybie bez nauczyciela używa się aktualnej wartości y_i sygnału wyjściowego. Poniżej przedstawiam dwie metody modyfikacji wag

$$\Delta w_i^{(m)(j)} = \eta x_i^{(j)} y_m^{(j)}$$

Ze współczynnikiem zapominania: $w_{ij}(k+1) = (1-\gamma)w_{ij}(k) + \Delta w_{ij}$

Bez współczynnika zapominania:

$$w_{ij}(k+1) = w_{ij}(k) + \Delta w_{ij}$$

Normalizacja polega na podzieleniu każdej ze składowej wektora przez długość tego wektora:

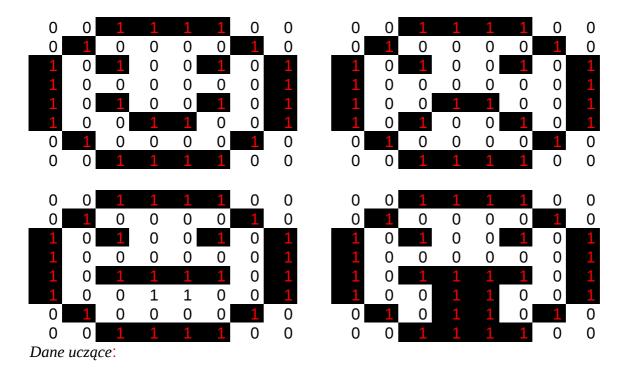
$$\hat{u} = rac{ec{u}}{||ec{u}||}$$

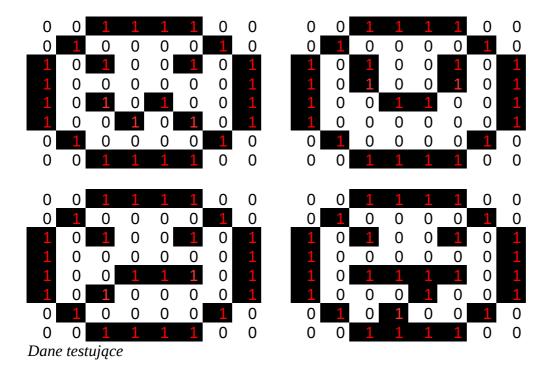
Metoda aktywacji, wykorzystuje funkcje unipolarną sigmoidalną:

$$f_{\beta}(x) = \frac{1}{1 + e^{-\beta x}}$$

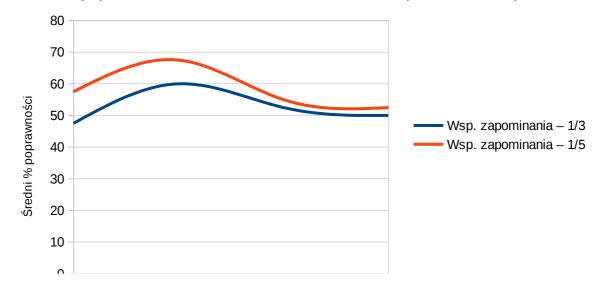
Zestawienie i analiza otrzymanych wyników:

Na potrzeby ćwiczenia utworzyłem kolejno dane uczące oraz do testowania w postaci macierzy 8x8

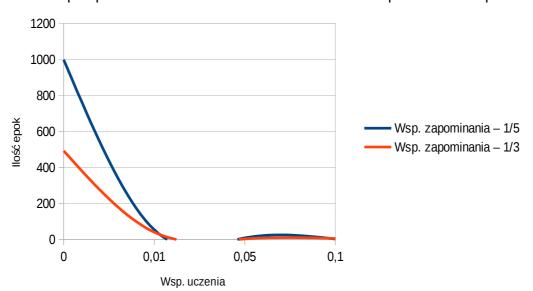

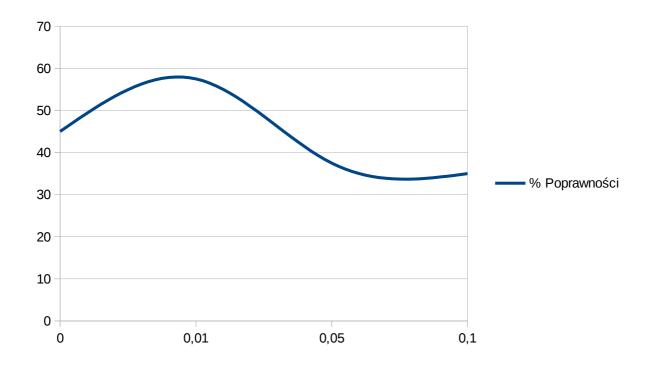

Średni % poprawności testowania w zależności od wsp. uczenia i zapominania

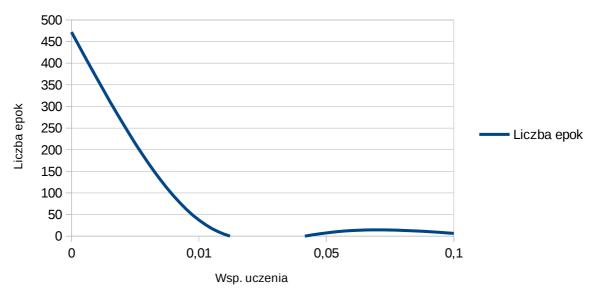

Średnia ilość epok potrzebna do nauczenia w zależności od wsp. uczenia i zapominania

Średnia ilość epok potrzebna do nauczenia w zależności od wsp uczenia

Jak widać na wykresach ilość epok potrzebna do nauczenia sieci różni się znacząco w poszczególnych przypadkach. Niekiedy wynik wynosił tylko 1 epokę, a innym razem ta liczba przekraczała ponad 1000.

Jeśli chodzi o ocenę jakości uczenia sieci to liczba epok nie jest miarodajnym wynikiem ponieważ zależy ona wyłącznie od początkowych wartości wag neuronów, które są losowe.

Jeśli spojrzymy jednak na wykresy to widać, że wraz ze wzrostem współczynnika uczenia liczba epok potrzebnych do nauczenia sieci stale spada.

Jeśli chodzi o skuteczność uczenia widać, że najlepiej wychodzi ono dla współczynnika 0,01. Zależność ta zachodzi w obu algorytmach. Ponadto lepiej spisał się tutaj współczynnik zapominania wynoszący 0.2 aniżeli 0.33.

Wnioski:

- Na podstawie powyższych wyników można wywnioskować, że należy rozsądnie wybierać współczynnik zapominania. Jeśli współczynnik zapominania będzie zbyt duży spadnie wydajność sieci, gdyż zacznie ona zapominać swoje wyniki.
- Sieć ucząca bez współczynnika zapominania jest mniej wydajna
- Należy zwrócić szczególną uwagę na normalizację wag neuronów, ponieważ bez niej te mogą rosnąć w nieskończoność.
- Podczas testów wystąpiły błędy. Spowodowane były one tym, że sam rozmiar emotikonów jest niewielki. 64 piksele nie pozwalają na dużą różnorodność emotikonów, a nawet mogą być mylące dla neuronów.

Listing kodu:

```
public class Main {
           static int numberOfInputs = 64 + 1;
           static double learningRate = 0.1; //współczynnik uczenia się static double forgettingRate = learningRate / 5.0; //współczynnik zapominania static int numberOfEmoticon = 4; //liczba emotikonów
           static int numberOfNeurons = 5;
                                                                                             //liczba neuronów
           public static void main ( String[] args ) {
                  int winner;
                 Hebb[] hebbMethods = new Hebb[numberOfNeurons];
                       hebbMethods[i] = new Hebb( numberOfInputs );
                  System.out.println("\n");
                  for (int i = 0; i < number 0 f E motion; <math>i++) {
                       winner = testHebb(hebbMethods, Emoticon.emoticonToLearn[i] );
                        System.out.println( "Zwyciezca przed uczeniem = " + winner );
                  int ages = learn(hebbMethods);
                  System.out.println("\n");
                  for (int i = 0; i < number 0 f E moticon; i++) {
                        winner = testHebb(hebbMethods, Emoticon.emoticonToLearn[i] );
                        System.out.println( "Zwyciezca po uczeniu = " + winner );
                  System.out.println( \n = \n = \ + ages );
                  System.out.println("\n");
                       winner = testHebb(hebbMethods, Emoticon.EmoticonToTest[i] );
                        System.out.println( "Zwycięzca po testowaniu = " + winner );
    //tesotowanie sieci
for (int l = 0; l < numberOfEmoticon; l++ )
    winners[l] = testHebb(hebbMethods, Emoticon.emoticonToLearn[l] );</pre>
         }
if ( ++ counter == limit )
//funkcja pomocnicza w procesie uczenie
//zwraca true jeśli każdy element w tablicy jest unikalny
public static boolean isUnique ( int[] winners ) {
    for ( int i = 0; i < numberOfNeurons; i++ )
        if ( i != j )
        if ( winners[i] == winners[j] )
        return false:</pre>
//zwraca wartość zwycięzkiego neuronu dla podanej emotikony
public static int testHebb (Hebb[] hebbMethods, double[] emoticon ) {
    double max = hebbMethods[0].neuronOutput(emoticon);
    int winner = 0;
for ( int i = 1; i < numberOfNeurons; i++ ) {
    if ( hebbMethods[i].neuronOutput(emoticon) > max ) {
        max = hebbMethods[i].neuronOutput(emoticon);
        winner = i;
    }
}
     return winner:
```